

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 12 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, declarat de condamnatul

Bodiul Evgheni XXXXX, născut la XXXXX în r-nul XXXXX, s. XXXXX, locuitor al mun. XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.02.2017 - 12.07.2018,
instanța de apel: 10.08.2018 - 02.10.2018,
instanța de recurs: 22.05.2020 - 08.07.2020.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău din 12 iulie 2018, Bodiul Evgheni a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 12.07.2018, cu includerea perioadei arestării preventive de la 27.01.2017 până la 07.09.2017, ora 14⁰⁰.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Istrati C., însă în privința lui hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

De la inculpați s-a încasat în beneficiul părții vătămate XXXXX XXXXX prejudiciul material de 28.492 lei și moral de 15.000 lei.

De la Bodiul Evgheni s-a încasat în beneficiul lui XXXXX XXXXX prejudiciu moral în mărime de 15.000 lei.

De la inculpați s-a încasa, în mod solidar, în beneficiul lui XXXXX XXXXX 6000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

2. Instanța de fond a constatat că, la 16.10.2016, în jurul orei 14⁰⁵, inculpatul Bodiul Evgheni, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu Istrati Constantin, având scopul sustragerii bunurilor altor persoane, în timp ce se aflau în ap. 22, bd. XXXXX, XXXXX, mun. XXXXX, amenințând-o cu aplicarea violenței periculoase pentru

sănătate pe XXXXX XXXXX, au atacat-o, imobilizând-o prin legarea picioarelor cu bandă adezivă, după ce din apartamentul indicat au sustras mijloace bănești în sumă totală de 2700 lei, cauzând părți vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 17.10.2016, vătămare neînsemnată manifestată prin echimoze la nivelul feței, echimoze la nivelul genunchiului stâng, echimoză la nivelul degetului doi piciorul propriu zis drepte și un prejudiciu material considerabil în sumă de 2700 lei.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, de două persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, benevol a reparat parțial paguba pricinuită.

3. Avocatul Igor Dorfman a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Bodiul Evghenii să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu aplicarea-i unei pedepse minime prevăzute de acest articol, cu suspendarea condiționată a executării ei în conformitate cu art. 90 Cod penal.

Apelantul a invocat că, acuzarea nu are un suport probatoriu suficient pentru a demonstra intențiile făptuitorilor de aplicarea în privința părții vătămate a violenței fizice sau de a o lipsi de viață.

Partea vătămată XXXXX XXXXX nu a declarat instanței că ar fi fost amenințată cu aplicarea violenței fizice de către inculpați, a explicat că i s-a ”spus să tacă”, fără ai fi înaintate careva amenințări. A menționat, că a considerat că vor să o ucidă, fiindcă ea îl cunoștea pe Istrati C.

În timpul comiterii infracțiunii, inculpații nu au folosit careva obiecte sau arme, ce ar fi permis părții vătămate să creadă că-i este pusă în pericol viața sau sănătatea, nu au amenințat-o cu aplicarea violenței și nu au demonstrat în acest scop careva arme sau obiecte, destinate cauzării de vătămări corporale.

Acțiunile inculpaților urmează a fi astfel calificate ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, conform art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statua că, instanța de fond în mod obiectiv și corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a tras concluzia că inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect și obiectiv apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Solicitarea apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, nu are suport probant, are un caracter formal.

Ori, partea vătămată a declarat că a fost amenințată cu aplicarea violenței fizice exprimate verbal în cazul că va striga, iar pericolul real că vor urma acțiuni în urma cărora ar putea săi fie aplicată violența periculoasă pentru viața și sănătatea victimei fiind percepute dat fiind faptul că aceasta îi cunoștea pe unul din atacatori (pe inculpatul

Istrati Constantin), mai mult ca atât, copia buletinului acestuia era deținută de către partea vătămată deoarece anterior cu acesta au avut încheiat un contract de prestări servicii și anume de către acesta fiind montate ferestrele în apartamentul ei. Astfel, partea vătămată a conștientizat real că aceștia ar putea să o omoare dacă v-a opune rezistență și nu le v-a îndeplini doleanțele lor, dacă nu va comunica unde sunt banii care îi interesau pe atacatori. Totodată, caracterul real al amenințării fiind perceput și dat fiind faptul că aceștia se aflau în apartamentul ei, unde nu putea cere ajutor nimănui, iar atacatorii fiind doi bărbați fizic puternici cărora nu le va putea opune rezistență. De asemenea, modul de operare fiind imobilizarea victimei fiind legate cu bandă adezivă mâinile, picioarele, încheiată gura.

Totodată, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La **19 martie 2020**, condamnatul Bodiul Evgheni a declarat **recurs în anulare**, solicitând, casarea parțială a sentinței, prin care a fost condamnat în baza 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

Recurentul a invocat că, acuzarea nu are un suport probatoriu suficient pentru a demonstra intențiile făptuitorilor de aplicarea a violenței fizice în privința părții vătămate sau de a o lipsi de viață.

În timpul comiterii infracțiunii, nu a folosit careva obiecte sau arme, ce ar fi permis părții vătămate să creadă că-i este pusă în pericol viața sau sănătatea, nu au amenințat-o cu aplicarea violenței și nu au demonstrat în acest scop careva arme sau obiecte, destinate cauzării de vătămări corporale.

Instanța de apel, neîntemeiat a respins argumentele apărării privind recalificarea acțiunilor lui pe art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal.

De asemenea, instanțele nu au ținut cont la stabilirea pedepsei penale că el ne se află la evidența medicului narcolo sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv, iar potrivit revendicării, anterior nu a fost condamnat.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 452, 453 CPP*.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, părțile pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac. Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Însă, potrivit art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare poate fi declarat doar în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești. În corespundere cu art. 466 alin. (5) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de recurs declarat împotriva deciziei instanței de apel devine irevocabilă la data pronunțării

acesteia. Conform art. 231 alin. (4) Cod de procedură penală, termenele calculate pe luni expiră la sfârșitul zilei respective a ultimei luni.

Sub acest aspect se atestă că decizia instanței de apel a fost pronunțată integral la 30 octombrie 2018, în condițiile prescripțiilor de drept enunțate (*f.d. 163-182, v.2, pct. 4. din decizie*).

Deci, termenul de 6 luni pentru depunerea recursului în anulare a expirat la sfârșitul zilei de 30 aprilie 2019.

Totodată, potrivit ștampilelor, recursul în anulare a fost depus la oficiul poștal la 16 martie 2020 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 19 martie 2020, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 206 - 213, v.2, pct. 6. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 454 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului în anulare, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Circumstanțele enunțate relevă că, odată ce a fost depus peste termenul legal, recursul în anulare de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Bodiul Evgheni XXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 12 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 07 august 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun